

ad 1) Bestemmelsen herom gaar ud paa: a) Kommunalbestyrelserne kan uden Samtykke af højere Myndighed træffe Foranstaltninger til Bedste for »de ved Dyrtiden *van-skelig stillede Beboere* i Kommunen«. Dette kan — hedder det videre — ske »gennem direkte eller indirekte Forsyning med Naturalier, Brændsel og de nødvendigste Beklædningsgenstande uden Betaling eller til nedsat Pris eller ved direkte Pengehjælp«. b) Endvidere kan Kommunerne *med Indenrigsministerens Samtykke* træffe Foranstaltninger til, at der kan sikres alle Kommunens Beboere de vigtigste Livsfornødenheder eller særlige Arter af disse til en rimelig Pris. Saadanne Foranstaltninger kan for Landkommunernes Vedkommende gennemføres saavel for Amtskommunens som for de enkelte Sognekommuners Regning. — (De tilsvarende Bestemmelser i Loven af 1915 handlede, forsaavidt angaar Regelen under a), om Foranstaltninger »udenfor den faste Fattigforsørgelse og uden Fattighjælps Virkning«*) til at modvirke Dyrtidens Følger, saavel ved direkte Pengehjælp som ved Forsyning med Naturalier uden Betaling eller til nedsat Pris til »uformuende eller mindre bemidlede Beboere i Kommunen«, hvorhos Regelen under b) gik ud paa, at Kommunalbestyrelserne udover de først nævnte Foranstaltninger kan træffe »yderligere Bestemmelser vedrørende Befolkningens Forsyning med de første Livsfornødenheder af Levnedsmidler og Brændsel« (til hvilke Foranstaltninger der ikke skulde ydes Statstilskud).

ad 2) Der skal til samtlige forannævnte Foranstaltninger kunne ydes et Statstilskud, der er sat til henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ af Kommunens Udgifter til de ovfr. under ad 1 a. og de under ad 1 b. ommeldte Foranstaltninger, dog med den Begrænsning for de under ad 1 a. ommeldte Foranstaltningers Vedkommende, der ligger i, at der for Kommunernes Udgifter til disse Foranstaltninger er sat som Maksimum 15 Kr. pr. Indbygger i Kommunen, medens der for Udgifterne til Foranstaltningerne under ad 1 b. ikke er noget Maksimum. Det tilføjes i Loven, at der kan anvises

*) Disse Ord er i den nye Lov flyttede hen i en særlig, for alle Foranstaltningerne efter Loven — bortset fra de ovfr. under b) ommeldte — gældende Paragraf ved Slutningen af Loven.